HOOLEKANNE.

TÄHTSAMAID UUENDUSI HOOLEKANDE SEADUSES.

1935. a. kehtima pandud Hoolekande seaduse muutmise seadus määrab, et iga abiandev asutis peab hoolekannet korraldama võimalikult nii, et abisaaja võiks end edaspidi elatada ilma hoolekandelise abita.

Abisaajate tööjõu kasutamiseks korraldatakse hoolekandeasutistesse paigutatud abisaajatele nende jõu ja võimete kohaseid töid.

Kui abitarvitajal on omakseid või sugulasi, kes on kohustatud ja kes suudavad ta eest hoolt kanda, kuid seda ei tee, on abiandjal asutisel õigus puudustkannatajale abiandmist korraldada üldisil aluseil. Niisugusel juhul on abiandnud asutisel õigus kohtu teel sisse nõuda abiandmiseks tehtud kulusid abitarvitaja eest hoolt kandma kohustatud isikuilt.

Hoolekandeasutised, kes on abi andnud lahuselavate vanemate väljaspool abielu sündinud lapsele, on õigustatud ilma lapse ema erilise volituseta esitama kohtule nõudepalveid ning ajama asju lapse isalt lapse elatise nõudmiseks ja vastu võtma väljamõistetud summasid. Lapse isalt väljamõistetud ja kättesaadud elatusrahast kaetakse esimeses järjekorras lapsele korraldatud hoolekande kulud ja ülejääk, kui see olemas, makstakse välja lapse emale.

Kui mõne palgalises teenistuses seisva isiku ülalpidamisele kuuluv perekond, keda see isik on kohustatud seaduse järgi ülal pidama, on sattunud hoolekandelist abi tarvitaja seisukorda selle isiku liigse alkoholitarvitamise tõttu või mõnel muul temast sõltuval põhjusel, siis on selle isiku perekonda kuuluval abikaasal, vanemal või mõnel teisel täisealisel perekonnaliikmel õigus esineda selle isiku elukoha kohaselt linna-, alevi- või vallavalitsusele palvega, et selle isiku teenistustasust kinni peetaks osa. Saanud tähendatud palve, kontrollib asutis esitatud asjaolusid ning kuulab ära asjaosalise isiku seletuse ja kui selgub, et on olemas küllaldane põhjus palve rahuldamiseks, teeb otsuse sisse

Tartu IV, lk. 78